

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

9. listopadu 2017*

„Kasační opravný prostředek – Dotace – Prováděcí nařízení (EU) č. 1239/2013 – Článek 2 – Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny – Konečné vyrovnávací clo – Osvobození dovozu, na který se vztahuje přijatý závazek – Oddělitelnost“

Ve věci C-205/16 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 11. dubna 2016,

SolarWorld AG, se sídlem v Bonnu (Německo), zastoupená L. Ruessmannem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Brandoni solare SpA, se sídlem v Castelfidardo (Itálie),

Solaria Energia y Medio Ambiente, SA, se sídlem v Madridu (Španělsko), zastoupené L. Ruessmannem, avocat, a J. Beckem, solicitor,

žalobkyně v prvním stupni,

Rada Evropské unie, zastoupená H. Marcos Fraile, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s N. Tuominen, Avocatä,

žalovaná v prvním stupni,

Evropská komise, zastoupená A. Demeneix, jakož i J.-F. Brakelandem a T. Maxianem Ruschem, jako zmocněnci,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (CCCME), se sídlem v Pekingu (Čína), zastoupená J.-F. Bellisem a A. Scalanim, avocats, a F. Di Giannim, avvocato,

vedlejší účastnice řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení C. Vajda, předseda senátu, E. Juhász a C. Lycourgos (zpravodaj), soudci,

* Jednací jazyk: angličtina.

generální advokát: E. Tančev,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 9. března 2017,

po vypořádání stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 1. června 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnost SolarWorld AG domáhá zrušení usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 1. února 2016, SolarWorld a další v. Rada (T-142/14, nezveřejněné, dále jen „napadené usnesení“, EU:T:2016:68) v rozsahu, v němž posledně uvedený odmítl z důvodu nepřípustnosti žalobu společností SolarWorld, Brandoni solare SpA a Solaria Energia y Medio Ambiente SA, která zněla na zrušení článku 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 325, s. 66, dále jen „sporné nařízení“).

Právní rámec

Základní nařízení

- 2 V článku 13 nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 188, s. 93, dále jen „základní nařízení“), nadepsaném „Závazky“, se stanoví:

„1. Pokud byla předběžně stanovena existence subvence a újmy, Komise může přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se:

- a) vláda země původu a/nebo vývozu zaváže zrušit nebo omezit subvenci nebo přijmout jiná opatření týkající se jejich účinků, nebo
- b) vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území tak dlouho, dokud jsou vývozům poskytovány napadnutelné subvence, takže Komise je po zvláštní konzultaci s poradním výborem přesvědčena, že poškozující účinek subvencí je odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti takovýchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 12 odst. 3 nebo konečná cla uložená Radou v souladu s čl. 15 odst. 1 na příslušné dovozy dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků a ve všech následných změnách takového rozhodnutí.

Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání částky napadnutelných subvencí, a musí být nižší než výše napadnutelných subvencí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

[...]

9. Jestliže některá strana poruší nebo odvolá závazky, nebo v případě, že Komise zruší přijetí závazku, je přijetí daného závazku po konzultacích zrušeno prostřednictvím rozhodnutí Komise nebo nařízení Komise a automaticky se uplatní prozatímní clo, které Komise uložila v souladu s článkem 12, nebo konečné clo, které uložila Rada v souladu s čl. 15 odst. 1, pokud dotčenému vývozci nebo zemi původu a/nebo vývozu byla, s výjimkou případu, kdy je závazek odvolán vývozcem nebo danou zemí, dána příležitost se ke věci vyjádřit.

[...]“

Sporné nařízení

- 3 V bodě 753 odůvodnění sporného nařízení se uvádí, že „[z]účastněné strany poukázaly na to, že [...], cenová pružnost poptávky může být velmi vysoká. Je sice pravda, že významný nárůst cen může vést k významnému snížení poptávky [...] avšak [...] je velmi nepravděpodobné, že opatření způsobí podstatné zvýšení cen, a to z následujících důvodů. [...] [H]ospodářský účinek závazku, který Komise přijala, spočívá v tom, že čínští vyvážející výrobci budou dodávat výrobek za minimální dovozní cenu nižší než 60 c/W, tedy výrazně levněji, než je cena, která byla zjištěna v průběhu období šetření, a v objemu, který zhruba odpovídá jejich současnému podílu na trhu. Při této cenové úrovni je velice nepravděpodobné, že poptávka významně poklesne, neboť tato cenová úroveň zajišťuje dostatečnou poptávku jak v rámci současné úrovně podpory poskytované v režimech podpory, tak podle současných úrovní cenové parity. Kromě toho se očekává, že ceny elektřiny pro konečné spotřebitele porostou, zatímco cena dotčeného výrobku bude klesat. Prostřednictvím vzorce indexace uvedený závazek zajišťuje, že bude další pokles cen dotčeného výrobku zohledněn v minimální dovozní ceně.“
- 4 Podle čl. 1 odst. 1 sporného nařízení se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů nebo panelů a článků typů používaných v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech a pocházejících nebo odesílaných z Číny, určitých kódů kombinované nomenklatury, jež je uvedena v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. 1987, L 256, s. 1; Zvl. vyd. 02/02, s. 382), ve znění použitelném v okamžiku přijetí sporného nařízení, (dále jen „KN“). V odstavci 2 tohoto článku se stanoví sazba konečného vyrovnávacího cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Evropské unie, před proclením, pro výrobky popsané v odstavci 1 uvedeného článku, jež jsou vyrobeny společnostmi uvedenými v tomto odstavci 2.
- 5 Podle čl. 2 odst. 1 sporného nařízení, který se vztahuje na některé výrobky, jejichž referenční čísla jsou specifikována podle KN a jsou pro ně vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze prováděcího rozhodnutí Komise 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. 2013, L 325, s. 214), je při splnění určitých podmínek dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu, osvobozen od vyrovnávacího cla uloženého podle článku 1 sporného nařízení.
- 6 Článek 2 odst. 2 sporného nařízení stanoví, že celní dluh vzniká v okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu, pokud je zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení, nebo pokud Komise zruší přijetí závazku.

Skutečnosti předcházející sporu

- 7 SolarWorld je evropským výrobcem krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů.

- 8 Na základě podnětu podaného EU ProSun, sdružením evropských výrobců krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů, zveřejnila Komise dne 6. září 2012 oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, C 269, s. 5).
- 9 Dne 8. listopadu 2012 uveřejnila Komise oznámení o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2012, C 340, s. 13).
- 10 Dne 4. června 2013 přijala Komise nařízení (EU) č. 513/2013 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky a o změně nařízení (EU) č. 182/2013, kterým se zavádí celní evidence tohoto dovozu pocházejícího nebo odesílaného z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 152, s. 5).
- 11 Dopisem zaslaným Komisi dne 27. července 2013 předložila China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (dále jen „CCCME“) [čínská obchodní komora pro dovoz a vývoz strojírenských a elektronických výrobků (CCCME, Čína)] v rámci antidumpingového šetření společnou nabídku závazku několika čínských vyvážejících výrobců. Jejich jménem a i jménem vlastním v podstatě navrhla u fotovoltaických modulů a každého z jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) do určitého ročního objemu dovozu použití minimálních dovozních cen (dále jen „MDC“).
- 12 Dne 2. srpna 2013 přijala Komise rozhodnutí 2013/423/EU, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 209, s. 26) skupinou čínských spolupracujících vyvážejících výrobců v součinnosti s CCCME, kteří jsou uvedeni v příloze uvedeného rozhodnutí.
- 13 Nařízení Komise (EU) č. 748/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se mění nařízení č. 513/2013 (Úř. věst. 2013, L 209, s. 1), bylo přijato s cílem zohlednit rozhodnutí 2013/423. Kromě jiného byl uvedeným nařízením vložen do nařízení č. 513/2013 článek 6, který stanoví, že při splnění určitých podmínek je v případě některých výrobků dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení o propuštění do volného oběhu a na nějž jsou vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky a jejichž názvy jsou uvedeny v příloze rozhodnutí 2013/423, osvobozen od prozatímního antidumpingového cla uloženého podle článku 1 nařízení č. 513/2013.
- 14 Dopisem ze dne 25. září 2013 CCCME svým vlastním jménem i jako zástupce vyvážejících výrobců, jejichž původní nabídka závazku byla přijata, nejprve požádala Komisi o přijetí podmínek tohoto závazku, aby byly odstraněny případné škodlivé účinky dovozu subvencovaných výrobků.
- 15 Dne 4. prosince 2013 přijala Komise prováděcí rozhodnutí 2013/707.
- 16 Dne 2. prosince 2013 přijala Rada sporné nařízení.

Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

- 17 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 28. února 2014 podaly žalobkyně v prvním stupni žalobu znějící na zrušení článku 2 sporného nařízení.

- 18 Na podporu své žaloby uplatňovaly tři žalobní důvody. První a druhý žalobní důvod vycházel z toho, že článek 2 napadeného nařízení je výsledkem zjevně nesprávného posouzení a porušuje článek 13 základního nařízení v rozsahu, v němž tento článek 2 osvobozuje z antisubvenčních opatření čínské výrobce, od nichž Komise přijala protiprávní společný závazek, čímž porušila právo žalobkyň v prvním stupni na obhajobu, jejich právo na spravedlivý proces, zásadu řádné správy, jakož i čl. 13 odst. 4 a čl. 29 odst. 2 základního nařízení. Třetí žalobní důvod vycházel z toho, že uvedený článek 2 porušuje čl. 101 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž určité čínské výrobce osvobozuje z antisubvenčních opatření na základě závazku přijatého a potvrzeného sporným nařízením, který představuje horizontální kartelovou dohodu o cenách.
- 19 Tribunál v napadeném usnesení odmítl v prvním stupni žalobu žalobkyň jako nepřípustnou z toho důvodu, že článek 2 sporného nařízení, který byl jediným napadeným ustanovením, nelze oddělit od zbývajících ustanovení tohoto nařízení.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 20 Svým kasačním opravným SolarWorld navrhuje, aby Soudní dvůr:
- prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný a opodstatněný;
 - zrušil napadené usnesení;
 - rozhodl ve věci samé a zrušil článek 2 sporného nařízení nebo věc vrátil zpět Tribunálu k meritornímu rozhodnutí o žalobě na neplatnost a
 - uložil Radě náhradu nákladů řízení.
- 21 Rada navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.
- 22 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek jako po právní stránce neopodstatněný a
 - uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 23 Společnost SolarWorld na podporu svého kasačního opravného prostředku vznáší dva důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z pochybení, kterého se Tribunál měl dopustit tím, že konstatoval, že článek 2 sporného nařízení nelze oddělit od zbývajících částí tohoto nařízení. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení článků 20 a 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

K prvnímu důvodu, vycházejícímu z oddělitelnosti článku 2 sporného nařízení

K přípustnosti

- 24 Rada namítá nepřipustnost prvního důvodu, jelikož SolarWorld se jednak omezuje na opakování výtky týkající se oddělitelnosti článku 2 sporného nařízení, kterou vznesla před Tribunálem, a jednak přezkum oddělitelnosti tohoto ustanovení spadá do skutkového posouzení.
- 25 Zaprvé je třeba uvést, že pokud navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva Tribunálem, mohou se právní otázky zkoumané v prvním stupni stát znovu předmětem diskuse během řízení o kasačním opravném prostředku. Kdyby totiž navrhovatel nemohl svůj kasační opravný prostředek takto opřít o důvody a argumenty již použité před Tribunálem, ztrácelo by řízení o kasačním opravném prostředku částečně smysl (rozsudek ze dne 19. ledna 2017, Komise v. Total a Elf Aquitaine, C-351/15 P, EU:C:2017:27, bod 31 a citovaná judikatura).
- 26 V projednávané věci v této souvislosti SolarWorld ve svém prvním důvodu kasačního opravného prostředku neusiluje o dosažení prostého nového přezkumu žaloby podané Tribunálu, ale jejím záměrem je právě zpochybnit právní úvahy, na jejichž základě dospěl Tribunál k závěru, že článek 2 sporného nařízení nelze oddělit od zbývajících ustanovení tohoto nařízení, jakož i důsledky, jež Tribunál z tohoto konstatování dovodil, tj. že žaloba podaná SolarWorld je nepřipustná. Za tímto účelem SolarWorld právně dostačujícím způsobem označila body napadeného usnesení, jež jsou podle ní stíženy nesprávným právním posouzením, a právní argumenty uplatněné na podporu svého návrhu, což umožňuje Soudnímu dvoru provést jeho přezkum.
- 27 Zadruhé je třeba zdůraznit, že případné pochybení Tribunálu v rámci posuzování oddělitelnosti ustanovení unijního právního aktu představuje nesprávné právní posouzení, které by podléhalo přezkumu Soudního dvora (stran takového přezkumu viz zejména rozsudek ze dne 29. března 2012, Komise v. Estonsko, C-505/09 P, EU:C:2012:179, body 110 až 122).
- 28 Z toho vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku je přípustný.

K věci samé

– Argumentace účastnic řízení

- 29 SolarWorld má za to, že článek 2 sporného nařízení je na rozdíl od zbývajících ustanovení tohoto nařízení, a zejména čl. 1 odst. 2 uvedeného nařízení, oddělitelný, a tudíž by v důsledku jeho případného zrušení nebyla změněna oblast působnosti uvedeného nařízení. V tomto ohledu podle ní vycházejí úvahy Tribunálu uvedené v bodech 55 a 59 napadeného usnesení z nesprávného pochopení pojmů „vyrovnávací opatření“ a „vyrovnávací cla“.
- 30 SolarWorld uvádí, že vyrovnávací opatření mohou mít různou formu (valorické clo, pevné částky cla v eurech nebo MDC). Pokud jde konkrétně o MDC, článek 13 základního nařízení by Radě a Komisi umožňoval, aby přijaly od jednotlivých vyvážejících výrobců závazky minimální dovozní ceny, pokud nabízené ceny odstraňují poškozující účinek subvence. Tito výrobci by byli poté osvobozeni od valorického cla, jelikož by se na ně vztahovala v rámci jejich závazku jiná forma opatření, tj. MDC. Podle SolarWorld se cíl vyrovnávacích opatření bez ohledu na jejich formu vyznačuje tím, že umožňuje odstranit újmu způsobenou unijním výrobcům téhož výrobku, a v tomto ohledu tudíž plní nápravnou roli.

- 31 Podle SolarWorld tudíž změnou formy vyrovnávacích opatření nedochází ke změně oblasti působnosti nařízení, které je ukládá, jelikož se tato opatření vztahují na veškerý dovoz vyvážejících výrobců, o nichž bylo v uvedeném nařízení konstatováno, že využívají poškozující subvence.
- 32 SolarWorld mimoto tvrdí, že podle čl. 13 odst. 9 základního nařízení, který stanoví, že se v případě porušení nebo zrušení přijetí závazku MDC použijí valorická cla, má Komise určitou flexibilitu stran změny formy vyrovnávacích opatření, aniž je tím změněna oblast působnosti těchto opatření. V projednávané věci čl. 2 odst. 2 písm. b) sporného nařízení odkazuje konkrétně na uvedený čl. 13 odst. 9 základního nařízení a Komise od okamžiku přijetí sporného nařízení zrušila přijetí závazku MDC v případě několika čínských vyvážejících výrobců, neboť jim uložila valorické clo. Od okamžiku vstupu sporného nařízení v platnost tudíž nikdy nenastal okamžik, v němž by se na tyto vyvážející výrobce nevztahovala vyrovnávací opatření.
- 33 Za těchto podmínek, pokud by Tribunál vyhověl žalobě podané v prvním stupni a zrušil článek 2 sporného nařízení z toho důvodu, že MDC neodstranila újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie, nic Radě ani Komisi nebránilo v tom, aby v souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení stanovily novou MDC na vhodné úrovni s cílem odstranit tuto újmu. V tomto ohledu SolarWorld uvádí, že důsledkem takového prohlášení o neplatnosti by nutně nemusela být změna oblasti působnosti opatření, což je samotným jádrem úvah Tribunálu, jež jsou uvedeny v bodě 55 napadeného usnesení. Podle SolarWorld by jediným právním následkem tohoto konstatování bylo, že by Rada a Komise musely buď přijmout nové závazky obsahující nové MDC, které by odstraňovaly poškozující účinky subvence, nebo rozhodnout o uložení valorického cla vůči všem čínským vyvážejícím výrobcům.
- 34 SolarWorld dále tvrdí, že judikatura, kterou Tribunál uvádí v bodě 57 napadeného usnesení, nemůže podložit závěr, podle kterého je článek 2 sporného nařízení neoddělitelný.
- 35 Konečně, stran poslední části bodu 55 napadeného usnesení, v němž se uvádí, že „[...] dovoz čínských vývozců, kteří nepřijali závazek odsouhlasený Komisí, [odpovídá] 30 % celkového dovozu dotčeného výrobku“, SolarWorld připomíná, že čl. 13 odst. 1 základního nařízení vyžaduje, aby MDC byly stanoveny na vhodné úrovni k odstranění újmy bez ohledu na procentní podíl dovozu, na který se vztahují vyrovnávací opatření ve formě MDC. Podle SolarWorld stejně tak značný počet čínských vyvážejících výrobců, na které se vztahuje MDC, nemění nic na skutečnosti, že sporným nařízením se ukládají vyrovnávací opatření a že se v případě formy těchto opatření jedná o otázku, která se netýká oblasti jejich působnosti ani jejich předmětu.
- 36 Rada, podporovaná Komisí, tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku SolarWorld je třeba zamítnout jako neopodstatněný. Tyto orgány mají za to, že částečné zrušení sporného nařízení je vyloučeno, neboť by mělo za následek nahrazení tohoto nařízení aktem s odlišným obsahem, který neodpovídá úmyslu autora uvedeného nařízení, a jímž by proto byla dotčena podstata sporného nařízení.

– *Závěry Soudního dvora*

- 37 Podstatou prvního důvodu kasačního opravného prostředku SolarWorld je zpochybnění posouzení Tribunálu, jež je obsaženo v bodech 55 a 59 napadeného usnesení, podle kterého měl Tribunál za to, že zrušením článku 2 sporného nařízení by byla dotčena podstata tohoto nařízení, a tudíž toto ustanovení nelze oddělit od zbývajících ustanovení uvedeného nařízení.
- 38 Z ustálené judikatury Soudního dvora vyplývá, že částečné zrušení unijního aktu je možné pouze v rozsahu, v němž jsou prvky, jejichž zrušení je požadováno, oddělitelné od zbytku tohoto aktu. Soudní dvůr v tomto ohledu opakovaně rozhodl, že tento požadavek není splněn, jestliže by částečné zrušení aktu způsobilo změnu jeho podstaty (viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2015, Spojené království v. Parlament a Rada, C-121/14, EU:C:2015:749, bod 20 a citovaná judikatura).

- 39 Ověření oddělitelnosti částí unijního aktu rovněž předpokládá přezkum dosahu uvedených částí, aby bylo možné posoudit, zda by jejich zrušení změnilo ducha a podstatu tohoto aktu (viz rozsudek ze dne 29. března 2012, Komise v. Estonsko, C-505/09 P, EU:C:2012:179, bod 112, a rozsudek ze dne 12. listopadu 2015, Spojené království v. Parlament a Rada, C-121/14, EU:C:2015:749, bod 21).
- 40 V projednávané věci se podle článku 1 sporného nařízení ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů nebo panelů a článků typů používaných v krystalických křemíkových fotovoltaických modulech nebo panelech určitých kódů KN pocházejících nebo odesílaných z Číny, přičemž se sazba tohoto vyrovnávacího cla liší podle společností, jež tyto výrobky vyrábějí.
- 41 Podle článku 2 sporného nařízení, který se vztahuje na některé výrobky, jejichž referenční čísla jsou specifikována podle KN a jsou pro ně vystaveny faktury společnostmi, od kterých Komise přijala závazky, je při splnění určitých podmínek dovoz, pro nějž bylo předloženo prohlášení k propuštění do volného oběhu, osvobozen od vyrovnávacího cla uloženého podle článku 1 uvedeného nařízení, přičemž toto osvobození zaniká, pokud je zjištěno, že není splněna jedna nebo více z těchto podmínek, nebo pokud Komise zruší přijetí závazku. V této souvislosti, jak bylo připomenuto v bodě 11 tohoto rozsudku, se MDC pro fotovoltaické moduly a každý z jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) použije do určitého ročního objemu dovozu.
- 42 Z ustanovení uvedených v člancích 1 a 2 sporného nařízení přitom vyplývá, že posledně uvedený článek stanovuje prostřednictvím závazku týkajícího se MDC výjimku z povinnosti hradit vyrovnávací clo, která je stanovena podle uvedeného článku 1, do určitého ročního objemu dovozu.
- 43 Právě v tomto normativním kontextu tak Tribunál v bodě 55 napadeného usnesení konstatoval, že článek 2 sporného nařízení „za podmínek, které stanoví, osvobozuje do výše určitého množství limitu jmenovitě uvedené hospodářské subjekty od vyrovnávacího cla. Zrušení [tohoto ustanovení] s tím, že by se zrušilo osvobození použitelné na toto množství, by mohlo mít za následek přiznání širšího významu vyrovnávacího cla, než jaký vyplývá z použití sporného nařízení v podobě, v jaké bylo přijato Radou, neboť v takovém případě by se uvedené clo týkalo všech dovozů dotčeného výrobku z Číny, kdežto při použití celého uvedeného nařízení se toto clo týká toliko dovozu čínských vývozců, kteří nepřijali závazek odsouhlasený Komisí prováděcím rozhodnutím 2013/707, přičemž tento dovoz podle účastnic řízení odpovídá 30 % celkového dovozu dotčeného výrobku. Takový výsledek by představoval změnu podstaty aktu, jehož součástí je ustanovení, jehož zrušení je navrhováno, tj. v projednávaném případě [sporného] nařízení.“
- 44 V bodě 59 napadeného usnesení Tribunál konstatoval, že s ohledem na změnu podstaty sporného nařízení, k níž by vedlo zrušení článku 2 tohoto nařízení, které by zrušilo osvobození dovozu čínských vyvážejících výrobců, kteří přijali závazek odsouhlasený Komisí, od vyrovnávacího cla, je proto takové ustanovení neoddělitelné od zbývajících částí uvedeného nařízení.
- 45 Je třeba uvést, že na rozdíl od toho, co tvrdí SolarWorld v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, není tento závěr Tribunálu, jenž je uveden v bodě 59 napadeného usnesení, stížen nesprávným právním posouzením.
- 46 Zaprvé z ustanovení článků 1 a 2 sporného nařízení vyplývá, jak potvrdily všechny účastnice tohoto řízení, že unijní normotvůrce přijetím tohoto nařízení zavedl opatření na ochranu obchodu, jež představují jednotný celek či „soubor“. Uvedeným nařízením se totiž ukládají dvě odlišná a doplňující se opatření za účelem dosažení společného výsledku, a sice odstranění škodlivého účinku čínských subvencí, jež se týkají dotčených výrobků, na výrobní odvětví Unie, při současném plném zachování zájmu tohoto odvětví.

- 47 V tomto ohledu je třeba odkázat na bod 753 odůvodnění sporného nařízení, jenž v rámci posouzení dopadu zavedení opatření na ochranu obchodu na zájem výrobního odvětví Unie stanovuje dopady, které bude mít podle Rady závazek MDC na poptávku a nabídku dotčených výrobků. Ze zkoumání tohoto bodu odůvodnění vyplývají dvě konstatování. Takový závazek bude mít pozitivní hospodářský dopad na unijní trh s uvedenými výrobky, neboť MDC stanovením nižší ceny, než je cena, která byla zaznamenána v období šetření, umožní zachovat dostatečnou poptávku po dotčených výrobcích v Unii. Toto opatření se tudíž jeví tak, že mělo mít významný dopad, jenž je jiný než v případě uložení valorického cla.
- 48 Dále se závazek MDC jeví tak, že je opatřením, jež Rada zohlednila v rámci posouzení dopadu všech opatření na ochranu obchodu na cíl sporného nařízení, jenž spočívá v odstranění škodlivého účinku čínských subvencí, jež se týkají dotčených výrobků, na výrobní odvětví Unie, při současném plném zachování zájmu tohoto odvětví.
- 49 Unijní normotvůrce tudíž zvažil závazek MDC, stejně jako uložení valorického cla, jako zásadní prostředek k dosažení cíle sledovaného tímto nařízením.
- 50 Za těchto podmínek nelze přijmout tvrzení SolarWorld, podle kterého by zrušením článku 2 sporného nařízení, přestože by to pro společnosti, jež přijaly závazek MDC, znamenalo odnětí výhody, jež pro ně plyne z tohoto závazku, a uložení valorického cla, nebyla dotčena oblast působnosti sporného nařízení, jelikož by pouze uložení valorického cla mohlo být dosaženo téhož cíle, jako je cíl sledovaný tímto závazkem.
- 51 Zadruhé je třeba uvést, že opatření na ochranu obchodu, jež jsou stanovena sporným nařízením, vykazují vzhledem ke své povaze objektivní rozdíly. Jak správně uvedla Komise ve svém spise vedlejšího účastníka, je-li ukládáno valorické clo ve smyslu čl. 1 odst. 1 sporného nařízení, mohou čínští vyvážející výrobci stanovit svou prodejní cenu v Unii dle svého uvážení, jelikož clo je následně uloženo z této ceny v okamžiku, kdy byl dotčený výrobek dovezen do Unie. Příjmy z tohoto cla jsou příjmem unijního rozpočtu. Naproti tomu, je-li uplatněna MDC, tyto vyvážející výrobci nemohou nadále stanovit cenu dle svého uvážení, jelikož tato cena musí být zvýšena v případě dovozu, pro nějž bylo předloženo prohlášení k propuštění dotčených výrobků do volného oběhu, až na úroveň MDC. Pokud jde o dodatečné příjmy z důvodu tohoto zvýšení ceny, připadají dotčeným vyvážejícím výrobcům.
- 52 Sporné nařízení tudíž vychází z možnosti alternativního použití těchto dvou opatření odlišné povahy, což umožňuje čínským vyvážejícím výrobcům, aby se dovolávali závazku MDC, který Komise přijala ve smyslu článku 2 sporného nařízení, a tím se vyhnuli uložení takového vyrovnávacího valorického cla, jež je stanoveno v článku 1 uvedeného nařízení, na své výrobky. Zrušení tohoto článku 2 by tudíž vedlo k vyloučení takové možnosti a odstranění alternativy, kterou chtěl unijní normotvůrce poskytnout čínským vyvážejícím výrobcům v okamžiku přijetí sporného nařízení. S ohledem na rozdíly stran hospodářských dopadů, jež jsou spojeny s těmito dvěma druhy opatření na ochranu obchodu, by takové zrušení mělo proto dopad na samotnou podstatu sporného nařízení.
- 53 Z toho vyplývá, že tvrzení SolarWorld, podle kterého by se za předpokladu případného zrušení článku 2 tohoto nařízení na čínské vyvážející výrobce vždy vztahovalo určité vyrovnávací opatření, nemění nic na závěru, že by čínští vyvážející výrobci byli zbaveni možnosti volby, kterou jim unijní normotvůrce poskytl v okamžiku přijetí uvedeného nařízení.
- 54 Zatřetí, jak vyplývá z bodu 55 napadeného usnesení, článek 2 sporného nařízení se použije na 70 % dovozu dotčených výrobků pocházejících z Číny.
- 55 Je tedy patrné, že unijní normotvůrce zavedl soubor opatření, v jejichž rámci se zajisté uložení valorických cel jeví formálně jako pravidlo a použití závazku MDC jako výjimka z tohoto pravidla, avšak ve skutečnosti se od přijetí sporného nařízení tato výjimka použila v převážné většině případů.

Tento závazek se tedy jeví tak, že v rámci dovozu pocházejícího z Číny, na který se vztahuje sporné nařízení, je hlavním závazkem, jenž se má na tento dovoz použít. Za takových okolností by byla zrušením uvedeného závazku nezbytně dotčena podstata tohoto nařízení.

- 56 Pokud jde konečně o tvrzení SolarWorld, podle kterého by zrušení článku 2 sporného nařízení Tribunálem nebránilo unijnímu normotvůrci v tom, aby v souladu s čl. 13 odst. 1 základního nařízení stanovil novou MDC na vhodné úrovni k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, je třeba konstatovat, že analýza týkající se dotčení podstaty aktu unijního práva závisí pouze na důsledcích, které automaticky vyplývají z případného zrušení dotčeného ustanovení tohoto aktu. Na tuto analýzu tedy nemají dopad různá opatření, která může přijmout autor uvedeného aktu v návaznosti na takové zrušení.
- 57 Z výše uvedených úvah vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval, že článek 2 sporného nařízení není oddělitelný od zbývajících ustanovení tohoto nařízení.
- 58 První důvod kasačního opravného prostředku SolarWorld je tudíž třeba zamítnout.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z porušení článků 20 a 47 Listiny

Argumentace účastnic řízení

- 59 SolarWorld vytýká Tribunálu, že porušil její právo na účinnou právní ochranu vyplývající z článku 47 Listiny a její právo na rovnost před zákonem ve smyslu článku 20 Listiny.
- 60 Pokud by totiž nebylo napadené usnesení považováno z důvodů uvedených v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku za neplatné, vedlo by to k nepřijatelnému důsledku, jelikož navrhovatelka jakožto žalující z Unie ve věci týkající se ochrany obchodu by byla *de jure* zbavena účinné právní ochrany a vystavena znevýhodňujícímu zacházení ve srovnání s čínskými vyvážejícími výrobci, kteří se domáhají u unijních soudů zrušení sporného nařízení v plném rozsahu.
- 61 Vzhledem k tomu, že podle SolarWorld je hlavním cílem základního nařízení chránit výrobní odvětví Unie před újmou způsobenou subvencemi, má uvedená společnost za to, že pokud unijní orgány zjistí existenci subvence způsobující újmu, avšak neuloží vyrovnávající opatření, ať již je jejich forma jakákoli, na úrovni vhodné k odstranění újmy utrpěné unijními výrobci, dochází k porušení práv výrobního odvětví Unie. SolarWorld má v této souvislosti za to, že pokud by napadené usnesení nebylo považováno za neplatné, odvětví výroby fotovoltaických zařízení by v projednávané věci nemělo k dispozici žádný prostředek právní ochrany pro případ, že Rada a Komise uloží vůči soutěžitelům protiprávně vyrovnávající opatření ve výši, která nemůže odstranit újmu utrpěnou unijními výrobci.
- 62 Dále skutečnost, že čínští vyvážející výrobci, kteří způsobili újmu výrobnímu odvětví Unie, měli možnost podat žalobu proti nařízení, kterým se přijímají opatření na ochranu obchodu, zatímco unijní výrobce tuto možnost nemá, představuje podle SolarWorld porušení zásady rovnosti před zákonem zakotvené v článku 20 Listiny. Takový unijní výrobce, jako je navrhovatelka v projednávané věci, by totiž obecně neměl zájem na zrušení nařízení, kterým se ukládají opatření na ochranu obchodu, v celém rozsahu, ale pouze na zrušení jeho protiprávních částí.
- 63 Rada má za to, že jelikož ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku bylo poprvé uplatněno porušení článku 20 Listiny až v rámci řízení o kasačním opravném prostředku, je třeba tento důvod považovat za nepřijatelný. Rada má každopádně za to, jak rovněž uvádí Komise, že tento druhý důvod kasačního opravného prostředku je v plném rozsahu neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 64 Předně je třeba připomenout, že v rámci kasačního opravného prostředku je příslušnost Soudního dvora v zásadě omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů projednávaných u soudů rozhodujících ve věci samé (rozsudek ze dne 17. září 2015, *Total v. Komise*, C-597/13 P, EU:C:2015:613, bod 22 a citovaná judikatura).
- 65 V projednávané věci bylo přitom porušení článku 20 Listiny poprvé uplatněno až v řízení před Soudním dvorem, přestože SolarWorld mohla uplatnit porušení tohoto článku v rámci dvou důvodů nepřípustnosti žaloby, jež vznesla Rada v řízení před Tribunálem. Druhý důvod kasačního opravného prostředku SolarWorld je proto nepřípustný v rozsahu, v němž se týká porušení článku 20 Listiny.
- 66 Stran argumentu vycházejícího z porušení článku 47 Listiny SolarWorld tvrdí, že pokud by neměla možnost částečně napadnout sporné nařízení, neměla by k dispozici žádný prostředek právní ochrany pro případ, že unijní orgány uloží protiprávně vůči soutěžitelům vyrovnávací opatření ve výši, která nemůže odstranit újmu utrpěnou unijními výrobci.
- 67 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že cílem tohoto článku není změnit systém soudního přezkumu stanovený Smlouvami, a zejména pravidla přípustnosti přímých žalob k unijnímu soudu (rozsudek ze dne 3. října 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 97, a rozsudek ze dne 24. listopadu 2016, *Ackermann Saatzaucht a další v. Parlament a Rada*, C-408/15 P a C-409/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:893, bod 49).
- 68 Zadruhé ochrana přiznaná článkem 47 Listiny nevyžaduje, aby jednotlivec mohl bez jakékoli další podmínky podat žalobu na neplatnost proti unijním legislativním aktům přímo k unijnímu soudu (rozsudek ze dne 3. října 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, bod 105).
- 69 Zatřetí z ustálené judikatury vyplývá, že soudní přezkum dodržování unijního právního řádu je zajištěn, jak vyplývá z čl. 19 odst. 1 SEU, Soudním dvorem a soudy členských států. Smlouva o FEU totiž za tímto účelem zavedla články 263 a 277 SFEU, jakož i článkem 267 SFEU úplný systém procesních prostředků a řízení určený k zajištění přezkumu legality unijních aktů unijním soudem (rozsudek ze dne 3. října 2013, *Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, body 90 a 92, a rozsudek ze dne 19. prosince 2013, *Telefónica v. Komise*, C-274/12 P, EU:C:2013:852, bod 57).
- 70 Za těchto podmínek nemohou být v důsledku skutečnosti, že SolarWorld nemohla podat žalobu pouze proti neoddělitelné části sporného nařízení, porušena její práva podle článku 47 Listiny, pokud tato společnost mohla napadnout sporné nařízení v plném rozsahu. SolarWorld totiž mohla, pokud by splnila podmínky pro aktivní legitimaci stanovené v čl. 263 odst. 4 SFEU, napadnout sporné nařízení přímo u Tribunálu a zároveň požadovat pozastavení účinků tohoto zrušení až do okamžiku, v němž unijní orgány přijmou opatření nezbytná ke splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku, nebo zpochybnit platnost sporného nařízení u vnitrostátních soudů a přimět tyto soudy, aby předložily Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 71 Z výše uvedených úvah vyplývá, že napadené usnesení v rozsahu, v němž Tribunál konstatoval, že jelikož článek 2 sporného nařízení není oddělitelný od zbývajících částí tohoto nařízení, je žaloba SolarWorld nepřípustná, není v rozporu s článkem 47 Listiny
- 72 Druhý důvod kasačního opravného prostředku tudíž musí být zčásti odmítnut jako nepřípustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.
- 73 Z toho vyplývá, že kasační opravný prostředek musí být zamítnut v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 74 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 75 Podle čl. 138 odst. 1 stejného jednacího řádu, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 na řízení o opravném prostředku, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 76 Vzhledem k tomu, že Rada požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelka neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení vynaložených tímto orgánem.
- 77 Článek 140 odst. 1 jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku rovněž použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, uvádí, že členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení.
- 78 V projednávané věci Komise, která byla vedlejší účastnicí řízení v prvním stupni, ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) Společnosti SolarWorld AG se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Radou Evropské unie.**
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Podpisy.